

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Instrumenty finansowe wspierające rozwój terytorialny

(2015/C 423/07)

Sprawozdawca: Adam STRUZIŁ (PL/EPL), marszałek województwa mazowieckiego**I. ZALECENIA POLITYCZNE**

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Przedstawia zalecenia dotyczące wykorzystania instrumentów finansowych w rozwoju regionalnym, opierając się przy tym na analizie otoczenia prawnego, kwestii użyteczności w polityce rozwoju regionalnego, zapewnieniu efektywności oraz instytucjonalizacji wykorzystania instrumentów finansowych.
2. Podkreśla, że mając na uwadze znaczenie wykorzystania instrumentów finansowych w rozwoju terytorialnym, w procesie przygotowania opinii zebrano doświadczenia członków Komisji COTER i Grupy BUDG oraz dokonano konsultacji z Komisją Europejską, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) oraz innymi podmiotami posiadającymi wiedzę i doświadczenie w zakresie wykorzystania instrumentów finansowych.
3. Uznaje, iż instrumenty finansowe mogą być ważnym narzędziem w rozwoju terytorialnym. Finansowanie zwrotne może zapewniać bardziej stymulujący wpływ zainwestowanego kapitału w pewnych obszarach, w których finansowanie prywatne może uzupełniać finansowanie publiczne, i gdy zwrot z inwestycji jest wystarczająco atrakcyjny.
4. Podkreśla, iż system dotacyjny odgrywa istotną rolę w stymulowaniu rozwoju regionalnego, zwłaszcza tam, gdzie mechanizmy rynkowe zawiodły, a wyzwania związane ze spójnością terytorialną stanowią prawdziwy problem, i zwraca uwagę na komplementarność dotacji i instrumentów finansowych, które powinny być stosowane w różnych sytuacjach. Promowanie wykorzystania instrumentów finansowych nie może prowadzić do zbyt dużego ograniczenia systemu dotacyjnego czy też do skutków wypierania dla budżetu UE przeznaczanego na politykę spójności.
5. Wyraża poparcie dla konkluzji Rady w sprawie wyzwań związanych z realizacją polityki spójności w latach 2014–2020, przyjętych 9 czerwca 2015 r. w Rydze, w których Komisja proszona jest „o udzielenie wskazówek w sprawie wykorzystania instrumentów finansowych i w sprawie synergii między różnymi instrumentami w terminowy, spójny, konsekwentny i przejrzysty sposób oraz o przeanalizowanie wszystkich możliwości zapewniania większej jasności bez wykraczania w żadnym wypadku – poprzez tworzenie dodatkowych obowiązków – poza zakres przepisów prawnych uzgodnionych przez współprawodawców”.
6. Przyjmuje do wiadomości wnioski zawarte w specjalnym sprawozdaniu 05/2015 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w sprawie wykorzystania instrumentów finansowych na obszarach wiejskich⁽¹⁾, w którym ukazano ryzyko nadmiernej kapitalizacji funduszy gwarancyjnych w stosunku do zapotrzebowania inwestorów prywatnych, a także konsekwencje braku efektu dźwigni, gdy wykorzystuje się finansowanie ze źródeł prywatnych w celu uzupełnienia finansowania ze źródeł publicznych. Apeluje zatem do Komisji o wyciągnięcie wniosków z tego sprawozdania.

Europejski Komitet Regionów pragnie podkreślić:

Otoczenie prawne

7. Celem interwencji publicznej z wykorzystaniem funduszy strukturalnych jest zapewnienie realizacji art. 174 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Odpowiednie władze unijne i krajowe powinny podczas prezentacji stanowiska czy podejmowania decyzji dotyczących instrumentów finansowych każdorazowo analizować ich wpływ na realizację przedmiotowego celu.

⁽¹⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_05/SR15_05_PL.pdf

8. Niedoregulowanie wykorzystania instrumentów finansowych jest równie szkodliwe co przeregulowanie ich wykorzystania. Ważne jest, aby w szczególności w rozpoczynającej się perspektywie finansowej 2014–2020 niezwłocznie przyjąć wszystkie potrzebne rozwiązania prawne, tak aby nie powtórzyć błędów, które pojawiły się na początku kończącej się właśnie perspektywy finansowej 2007–2013.

9. Wprowadzanie regulacji na szczeblu unijnym po rozpoczęciu wdrażania przez państwa członkowskie instrumentów finansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (EFSI) powinno być dokonywane w sytuacjach wyjątkowych. Konieczne jest zapewnienie, iż władze i instytucje Unii Europejskiej, a w szczególności Komisja Europejska (KE), będą konsultować z przedstawicielami regionów wszelkie zmiany regulacyjne mające wpływ na programowanie, wdrażanie i rozliczanie instrumentów finansowych mających znaczenie w rozwoju regionalnym.

10. Konieczne jest stworzenie stałej formuły dialogu pomiędzy przedstawicielami regionów, KE, EBI oraz stowarzyszeń reprezentujących przedsiębiorstwa na temat interpretacji obowiązujących regulacji prawnych, efektów wdrażania czy pojawiających się problemów, tak aby zmaksymalizować korzyści, jakie daje wdrażanie instrumentów finansowanych z EFSI. Komitet Regionów wzywa Komisję Europejską do niezwłocznego zinstytucjonalizowania takiej współpracy.

11. Zwraca również uwagę, że wszystkie informacje na ten temat powinny być przejrzyste, jak najbardziej szczegółowe i przekazywane w uproszczonej formie, tak by wszystkie potencjalnie zainteresowane strony, zarówno osoby fizyczne, jak i prawne, mogły uzyskać wszystkie kluczowe informacje konieczne do podjęcia decyzji o inwestycji lub rozwoju. Dzięki temu zmniejszy się ukryte ryzyko, będzie można ocenić i zaplanować dopełnienie formalności administracyjnych, a – ogólnie rzecz biorąc – zainteresowanie inwestorów wzrośnie.

12. Należy zapewnić, że problemy, przed jakimi stają obecnie te władze regionalne i lokalne, które zdecydowały się na wdrażanie i wykorzystanie instrumentów zwrotnych w perspektywie 2007–2013, nie zniechęcą ich do wyboru tej właśnie formy finansowania w okresie programowania 2014–2020. Należy również podjąć działania, które zapewnią, że ryzyko niedostatecznego uregulowania instrumentów finansowych w perspektywie 2007–2013 nie będzie obciążało instytucji zarządzających, pośredników finansowych, a przede wszystkim ostatecznych odbiorców.

13. W procesie dokonywania ewentualnych korekt w ramach perspektywy finansowej 2007–2013 należy pamiętać o tym, aby zgodnie z art. 98 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. brany był pod uwagę charakter i waga nieprawidłowości oraz straty finansowe poniesione przez fundusze. Komisja Europejska powinna podjąć działania gwarantujące, iż przedmiotowy zapis jest przestrzegany zarówno na poziomie unijnym, jak i poszczególnych państw członkowskich.

14. Podkreśla, że punkt 20 wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz promowania inwestycji w zakresie finansowania ryzyka⁽²⁾ stanowi: „Środki finansowania ryzyka muszą być wdrażane przez pośredników finansowych lub alternatywne platformy obrotu, z wyjątkiem zachęt podatkowych mających zastosowanie do bezpośrednich inwestycji w kwalifikujących się przedsiębiorstwach. W związku z tym środek, za pomocą którego państwo członkowskie lub podmiot publiczny dokonuje bezpośrednich inwestycji w przedsiębiorstwach bez udziału wspomnianych instrumentów pośrednich, nie wchodzi w zakres zasad pomocy państwa dotyczących finansowania ryzyka określonych w ogólnym rozporządzeniu w sprawie wyłączeń blokowych i niniejszych wytycznych”. Jeżeli więc w wypadku pakietu finansowego instytucja zarządzająca przekazuje pomoc bezpośrednio MŚP, to pomoc tę można uznać za pomoc państwa zgodną z Traktatem wyłącznie pod warunkiem, że jej kwota nie przewyższa kwot określonych w rozporządzeniu *de minimis* lub jeśli pomoc jest udzielona zgodnie z innymi horyzontalnymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa (np. przepisami dotyczącymi MŚP, spójności regionalnej, badań i rozwoju itd.). Zwraca się zatem do Komisji, by sprawdziła, czy ten mechanizm nie zachęca do rozdrobnienia projektów wspieranych z instrumentów finansowych i czy wytyczne nie są sprzeczne z art. 38 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące funduszy strukturalnych w odniesieniu do wdrażania instrumentów finansowych.

15. Na wszystkich szczeblach wdrażania należy dążyć do zlikwidowania zbędnych ograniczeń regulacyjnych, które powodują wzrost kosztów oraz zmniejszenie popytu na instrumenty finansowe.

⁽²⁾ Dz.U. C 19 z 22.1.2014.

16. W przypadku wystąpienia nieprawidłowości w procesie wdrażania środków pochodzących z funduszy strukturalnych w ramach perspektywy 2007–2013 konieczne jest zapewnienie, iż przedmiotowy wydatek nie zostanie przedstawiony do rozliczenia z Komisją. Należy jednak podkreślić, iż wycofywanie środków od pośrednika lub funduszu funduszy w przypadku wykrycia nieprawidłowości powinno mieć miejsce wyłącznie w sytuacji, w której nie jest możliwe zapewnienie dalszego efektywnego ich wykorzystania. Wskazuje na to m.in. intencja art. 78 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r., który stanowi, iż wydatki kwalifikowalne określa się podczas częściowego lub całościowego zamknięcia programu operacyjnego. Komitet Regionów wzywa Komisję Europejską do zagwarantowania powyższego oraz w razie konieczności do przeprowadzenia wszelkich niezbędnych zmian regulacyjnych w tym zakresie.

17. Konieczne jest zapewnienie, iż w procesie rozliczania wydatków przedłożone zostaną przez beneficjentów wiarygodne dokumenty. Komitet Regionów podkreśla jednak, iż większość wykorzystywanych instrumentów finansowych została opracowana na rynku komercyjnym, dlatego też w procesie rozliczania należy uwzględnić ich charakter oraz strukturę wdrażania.

18. Wymagane dowody potwierdzające kwalifikowalność wydatków muszą być niezbędne do osiągnięcia założonego celu. Wszędzie tam, gdzie to możliwe, należy dopuścić dowody jak najmniej obciążające beneficjentów i ostatecznych odbiorców, takie jak np. oświadczenia. Powyższe stwierdzenie nie wpływa w żaden sposób na konieczność przeprowadzania kontroli, które mogą weryfikować przedłożone dowody. Konieczne jest przedstawienie propozycji dotyczącej korzystania z rejestrów publicznych państw członkowskich. Komitet proponuje ponadto, by począwszy od etapu programowania system dowodów i kontroli był tak skonstruowany, by nie wywierał negatywnego wpływu na decyzje beneficjentów lub użytkowników końcowych w sprawie gromadzenia środków.

19. Podobnie jak na każdym rynku, tak i w przypadku instrumentów finansowych równowaga jest ustalana w oparciu o podaż i popyt. Czynnikiem wpływającym na wielkość popytu i podaży jest cena. Komitet Regionów podkreśla, iż w przypadku publicznych instrumentów finansowych należy również możliwie maksymalnie korzystać z naturalnych mechanizmów rynkowych.

20. W tym kontekście należy podkreślić, iż pomniejszanie wielkości wydatków kwalifikowalnych finansowanych z perspektywy 2007–2013 w przypadku pobierania przez pośredników opłat i prowizji od MŚP może zniechęcać do należytego zarządzania środkami publicznymi oraz prowadzić do zbyt dużego zakłócenia naturalnych mechanizmów rynkowych. Komitet Regionów wzywa KE, aby wspólnie z regionami podjęła działania mające na celu identyfikację nieefektywnych obszarów i niezwłoczne przygotowanie odpowiednich rozwiązań zaradczych.

Instrumenty finansowe jako narzędzie polityki regionalnej

21. Należy podkreślić, iż decyzja o wykorzystaniu instrumentów finansowych musi zawsze wynikać z głębokiej analizy i maksymalizacji społecznej użyteczności. Komitet Regionów podkreśla więc, iż instrumenty finansowe muszą rozwiązywać konkretne problemy społeczne, ekonomiczne i związane z ochroną środowiska. Jednym z celów mogłoby być promowanie inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;

22. Decyzja o uruchomieniu instrumentów finansowych powinna zawsze uwzględniać analizę oddziaływania takiego instrumentu na pozostałe dostępne formy wsparcia, w tym możliwość osiągnięcia synergii poprzez łączenie różnych form pomocy oraz ewentualne nakładanie się instrumentów. Odpowiednie władze powinny zapewnić spójność pomiędzy instrumentami wdrażanymi na poziomie UE (np. COSME czy „Horyzont 2020”) i innymi źródłami wsparcia, w szczególności z EBI, EFSI oraz finansowanych za pomocą narodowych lub lokalnych banków rozwoju oraz banków wsparcia publicznego (*promotional banks*). Mając na uwadze korzyści wynikające z synergii, Komitet Regionów wzywa Komisję Europejską i Europejski Bank Inwestycyjny do zapewnienia stałych konsultacji z partnerami lokalnymi i regionalnymi w tym obszarze.

23. Należy podkreślić konieczność wprowadzenia rozwiązań umożliwiających elastyczniejsze łączenie różnych form finansowania oraz finansowania pochodzącego z różnych źródeł. W przypadku EFSI należy dopuścić nakładanie się wydatków kwalifikowalnych w przypadku łączenia dotacji i instrumentów finansowych. Jest to szczególnie ważne dla podmiotów wykluczonych z sektora bankowego. Komitet Regionów wzywa zatem Komisję Europejską, by wspólnie z przedstawicielami regionów opracowała propozycje zmian regulacyjnych uwzględniających interesy najsłabszych ekonomicznie podmiotów.

24. W przypadku instrumentów służących rozwojowi regionalnemu należy unikać wykorzystywania ich do stabilizowania systemu finansowego i do działań antycyklicznych. Działania takie powinny być finansowane z innych źródeł. Komitet Regionów wzywa władze i instytucje Unii Europejskiej do zapewnienia, iż środki rozwojowe będą wykorzystywane zgodnie ze swoim celem.

25. Komisja Europejska i Europejski Bank Inwestycyjny powinny zapewnić odpowiedni udział regionów w korzystaniu z instrumentów finansowych w ramach „Planu inwestycyjnego dla Europy”. W tym kontekście przyjmuje z zadowoleniem fakt, że w motywie 56 rozporządzenia dotyczącego Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) stwierdza się, iż władze lokalne i regionalne powinny mieć możliwość udziału w tworzeniu europejskiego portalu projektów inwestycyjnych i zarządzaniu nim.

26. To pozytywne zjawisko, jeśli instrumenty finansowe przyciągają kapitał prywatny, a Komisja Europejska musi zapewnić, iż poziom lewarowania w instrumentach finansowanych ze środków europejskich będzie optymalny oraz spójny z postawionym celem społecznym.

27. KR zaleca uproszczenie instrumentów finansowych UE. Podkreśla, że instrumenty muszą być proste i łatwe do zastosowania i musi im towarzyszyć odpowiednia liczba mechanizmów kontroli i równowagi.

28. KR podkreśla potrzebę lepszego promowania instrumentów finansowych wśród potencjalnych użytkowników w celu zwiększenia wiedzy na temat ich szczególnej wartości dodanej i najlepszego zastosowania.

29. Należy zapewnić, aby instrumenty finansowe były dystrybuowane zgodnie z potrzebami społecznymi i ekonomicznymi, z wyraźnym uwzględnieniem wymiaru terytorialnego oraz faktu, że warunki w miastach i na wsi często się różnią, a także aby np. wspierano dostęp do możliwości finansowania dla małych projektów i niewielkich regionów. Ważne jest zwrócenie uwagi na możliwe działania niepożądane, które mogą zakłócać optymalną dystrybucję instrumentów finansowych.

30. KR zwraca uwagę, że wiele władz lokalnych i regionalnych ma utrudniony dostęp do funduszy UE, gdyż nie są w stanie ich współfinansować. Podkreśla, że trzeba opracować instrumenty finansowe w celu przezwyciężenia tego problemu.

31. Mając na uwadze ograniczenie finansowania zewnętrznego, w szczególności mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw w Unii Europejskiej, konieczne jest uelastycznienie możliwości finansowania kapitału obrotowego. Ze względu na zatory płatnicze czy sezonowość produkcji kapitał ten powinien być finansowany bez zbędnych ograniczeń. Komisja Europejska powinna w tym celu podjąć wraz z przedstawicielami regionów odpowiednie działania zapewniające takie rozwiązanie.

32. Umożliwienie – w odpowiedzi na kryzys gospodarczy – finansowania kapitału obrotowego w ramach perspektywy 2007–2013 należy uznać za działanie, które jest właściwe z punktu widzenia interesów gospodarki europejskiej.

Efektywność instrumentów finansowych

33. Należy podkreślić, iż dobra współpraca KE, EBI oraz władz lokalnych i regionalnych jest kluczowym elementem zapewniającym sukces wykorzystania instrumentów finansowych w rozwoju terytorialnym i całej polityce spójności.

34. Mając na uwadze doświadczenia związane z kryzysem, należy pamiętać, że publiczne instrumenty finansowe nie mogą powodować nadmiernego wzrostu ryzyka w systemie finansowym, a w szczególności w systemie bankowym.

35. Przed decyzją o wdrożeniu instrumentów należy przeanalizować, czy finansowanie inwestycji, np. instrumentem dłużnym, nie spowoduje nadmiernego obciążenia konsumentów kosztami obsługi takiego zadłużenia. Dodatkowo należy pamiętać, że korzyści wynikające z uruchomienia instrumentów finansowych finansowanych ze środków publicznych nie mogą być przejmowane ani ograniczane przez pośredników finansowych (np. instrument gwarancyjny powinien powodować obniżenie kosztu pozyskania kapitału). Należy również zapewnić, aby instrumenty finansowe nie były źródłem nieuzasadnionego zysku dla pośredników, np. poprzez *bancassurance* czy sprzedaż związaną. Komisja Europejska oraz władze krajowe powinny w tej sprawie przyjąć odpowiednie regulacje.

36. Wymiana doświadczeń oraz wiedzy pomiędzy KE i EBI a władzami lokalnymi i regionalnymi powinna zostać zintensyfikowana. Konieczne jest również rozpoznanie problematyki, przeprowadzone wspólnie przez samorządy terytorialne i organy odpowiedzialne za istniejące już instrumenty finansowe, po to, by zoptymalizować skuteczność tych ostatnich. Komitet Regionów dostrzega zaangażowanie Komisji Europejskiej i Europejskiego Banku Inwestycyjnego w tym zakresie, jednak pragnie podkreślić, iż ze względu na kluczowy charakter początkowego okresu wdrażania, konieczne jest zintensyfikowanie prac nad pełnym wdrożeniem takich rozwiązań jak np. platforma *fi-compass*.

37. W celu promowania wykorzystania instrumentów finansowych – i to nie tylko w zakresie wdrażania EFSI – Komisja Europejska i Europejski Bank Inwestycyjny powinny zapewnić regionom możliwość odpowiedniego wsparcia merytorycznego. Wsparcie to powinno umożliwiać indywidualne podejście do każdego regionu, lecz wymaga również, by zapewniono odpowiednie kompleksowe wytyczne w sprawie sposobu ubiegania się władz lokalnych i regionalnych o instrumenty finansowe, linie kredytowe EBI i pożyczki EFIS, tak by mogły one podjąć świadome decyzje w sprawie doboru instrumentów finansowych najodpowiedniejszych dla nich pod względem wielkości, rodzaju inwestycji i stopnia ryzyka.

38. KR zwraca uwagę, że instrumenty finansowe muszą być dostępne dla ewentualnych użytkowników na korzystniejszych warunkach niż standardowe kredyty komercyjne.

39. Dostrzegając podjęte już działania, Komitet Regionów wzywa Komisję Europejską i Europejski Bank Inwestycyjny do szybkiego wdrożenia programów podnoszących wiedzę, w tym kursów i szkoleń (na różnych poziomach i w językach regionalnych), dla administracji zajmującej się programowaniem, wdrażaniem i rozliczaniem instrumentów finansowych, ale również dla regionalnych podmiotów finansowych, w szczególności non-profit, które mają ograniczony dostęp do tego typu wiedzy. Wziąwszy pod uwagę, że niektóre regiony i związki gmin korzystały już w przeszłości z powodzeniem z finansowanych przez UE instrumentów pożyczkowych, trzeba wspierać możliwość przenoszenia tych wzorców i doświadczeń na grunt innych krajów i regionów. Komitet podkreśla, iż w tym celu konieczne jest wykorzystanie e-learningu.

40. Finansowanie podmiotów wdrażających instrumenty finansowe musi zachęcać do efektywnego zarządzania powierzonymi środkami.

41. Analizując potrzebę standaryzacji instrumentów finansowych (na poziomie regionu, państwa członkowskiego, Unii Europejskiej) należy kierować się przede wszystkim efektywnością w odniesieniu do założonych celów oraz różnorodnością regionów. Należy unikać standaryzacji wynikającej wyłącznie z chęci zmniejszania kosztów zarządzania ponoszonych przez pośredników.

42. Choć sam proces programowania instrumentów może okazać się dłuższy niż w przypadku dotacji, szybkość dystrybucji instrumentów finansowych (pożyczek i poręczeń) powinna pozostać w rozpoczynającej się perspektywie finansowej ich istotnym atutem w porównaniu z dotacjami. By zwiększyć skuteczność i wydajność wykorzystania instrumentów finansowych, nie zmniejszając jednocześnie dokładności i jakości analiz *ex ante* koniecznych do procesu programowania, czas potrzebny na dopełnienie procedur administracyjnych musi być jak najkrótszy.

43. Podmioty odpowiedzialne muszą uwzględniać możliwość wystąpienia zjawisk niepożądanych we wdrażaniu instrumentów finansowych, w tym szczególnie efektu wypychania z rynku środków prywatnych w wyniku interwencji publicznej. Konieczne jest więc przyjęcie stosownych działań zabezpieczających przed tego typu zjawiskami. Niezbędna jest odpowiednia współpraca w tym zakresie pomiędzy Komisją Europejską, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym i regionami, w tym kompleksowe oficjalne wytyczne w sprawie różnych instrumentów finansowych dostępnych dla władz lokalnych i regionalnych.

44. Należy podkreślić, iż wykorzystanie instrumentów finansowych, w szczególności w przypadku podmiotów wykluczonych z systemu bankowego, powinno prowadzić w ostateczności do ich ubankowienia i finansowania w długim okresie na rynku komercyjnym.

System instytucjonalny

45. Wdrażanie instrumentów finansowych z EFSI nie powinno koncentrować się na rozliczeniu przekazanego wsparcia, lecz na osiągnięciu długofalowych, pozytywnych skutków dla europejskiej gospodarki.

46. Instrumenty finansowe powinny być wdrażane zarówno przez duże instytucje finansowe (w szczególności w przypadku dużych i skomplikowanych produktów), jak i w przypadku prostszych instrumentów przez mniejszych pośredników wdrażających produkty z obszaru mikrofinansowania.

47. Mając na uwadze konieczność zapewnienia po zakończeniu interwencji publicznej efektywnej struktury finansowania zewnętrznego, Komisja Europejska wspólnie z przedstawicielami regionów powinna wypracować odpowiednie rozwiązania, które zagwarantują, iż w wyniku interwencji w okresie 2014–2020 wzmocnione zostaną instytucje otoczenia biznesu.

48. KR podkreśla, że trzeba lepiej skoordynować kontrolę prowadzoną na różnych szczeblach w celu wyeliminowania zbędnych obciążeń nakładanych na władze lokalne i regionalne. Rządy różnych państw członkowskich powinny jednak zostać zobowiązane do współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi.

49. O ile nie koliduje to z innymi celami, instrumenty finansowe powinny również służyć do rozwoju produktów finansowych, np. należy je wykorzystać do promowania partnerstwa publiczno-prywatnego lub przedsiębiorstwa usług energetycznych (ESCO). W tym celu Komisja Europejska i Europejski Bank Inwestycyjny powinny zapewnić regionom możliwość wsparcia.

50. Należy pamiętać, iż zmiany regulacji, dodatkowe obciążenia czy ryzyko związane z dystrybuowaniem instrumentów nie powinno powodować osłabienia pośredników finansowych poprzez spowodowanie u nich trudności finansowych lub obniżenie ich wiarygodności na rynku.

51. Należy wspierać wysiłki na rzecz umiędzynarodowienia instrumentów finansowych (działalności instytucji, przepływu środków prywatnych itp.). Pozwoli to na zwiększenie ich efektywności oraz skuteczności i tym samym przyczyni się do wzrostu konkurencyjności europejskiej gospodarki.

Bruksela, dnia 14 października 2015 r.

Markku MARKKULA

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
